

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicationem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, In Dominicas Anni Totius
Meditationes

Družbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 9006643X

Dominica VI. post Pascha.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45459

quid sit illud, Amare JESUM, quid sit illud, amari à Patre JESU! Da bone JESU ut te nunc amem, quod in æternum Te amare, & à Patre Tuo caelesti, amari merear! Amen.

DOMINICA VI.

Post Pascha.

1. *Cum venerit Paracletus quem ego mittam vobis. Joan. 15.*

AGnosce Christi erga te liberalitatem. Apostolis suis, cum eis præmittit Spiritum S. subtrahit suam corporalem præsentiam, tibi vero & Spiritum Sanctum promittit mittendum, & ipse ad te sua præsentia, in Sanctissimo Sacramento venire parat. O! quid facies ita ab eo æstimatus, & Apostolis ipsis quasi prælatus? nonne exultabis? nonne ad thronum tantæ gratiæ Christi properabis, omnemque humilitatem, fervorem, Charitatem, spem, & desiderium, in dues, ut dignè corpus Christi sumas, ut dignè arham pignusque, imò domum palatumque Spiritus Sancti ab ipso Fabricatore dignum inhabitari, eique excipiendo unicè accommodatum tractes? Provoluere ad Christi pedes, rogans ut ipse ad te venire, inque te manere dignetur, quo sic Spiritus S. ex alto veniens, sibi habitaculum dignum in te reperiat, & libens in te requiescat. Cave ne de te dictum sit: Non noverunt Patrem neque me. Possent enim homines dignè recipere Spiritum S. sed quia Corpus Christi quod illis pæne obtrudit, dignè non tractant, non habent quo Spiritum S. recipient. Optima itaque præparatio est ad Spiritum S. dignum.

ud, amari corporis Christi sumptio. Qui corpus Christi
nem, quod si male tractat, Spiritum S. quomodo tractabit?
o cœlesti, O Jesu per hanc quæ instat Corporis Tui San-
ctissimi sumptionem, da mihi gratiam, ut possim
te dignè ad adventum Spiritus S. præparare.

2. *Spiritus veritatis.*

Vnde quis te Spiritus regat, Veritatisne an mendaci? Si cum Deo & proximo agis sincere
& constanter, Spiritus veritatis in te est; si fucat, fallaciter, perfuntoriè, si verba tua scatent
mendaciis, jocis ironicis, amphibologicis, politis evasionibus, quæ Spiritui veritatis repug-
nant, Spiritus mendax in te est, qui non à Patre
Deo sed à Patre Diabolo procedit.

3. *Ille testimonium perhibebit de me.*

Hæc veræ innocentiae vera est confidentia.
Accusatur? non se excusat. calumniis &
contumeliis fama denigratur? servat modestiam,
sec meditatur vindictam. Opprobria in eam
mendaciter jaciuntur? vel silet, vel verbo negasse
contenta est! Sic filuit Susanna, & cor ejus
confidens erat in Domino. Sic JESUS tot ante
Præsidem impetus calumniis, tacebat, ita ut
Præses miraretur vehementer. Tacebat JESUS,
ut videlicet Spiritui S. locus de se testimonium
perhibendi remaneret. Recordabatur quod di-
cerat: Testimonium ab homine non accipio,
sed opera quæ facit testimonium perhibent de
me. At ubi nostra patientia? quid non facimus
tiam verè accusati? si vero quid innocentibus
obtruditur, ô quantum furimus! ô Jesu da ut
tuu exemplo doctus taceam, memor istius,
quia olim Spiritus tuus testimonium perhibebit
de me.

L 5

4. Et

4. *Et vos testimonium Sc. quia ab initio Sc.*

Ecce & tu cum Christo ab initio es, ab initio videlicet vitæ & ætatis. At dignusne cul Christus dicat, Et tu testimonium perhibebis de me; an verò cui dicat, Tanto tempore tecum sum, & non cognovisti me, ut testimonium de me perhiberes vitâ, aut factis tuis. O JESU, negligens ego sum in tua schola discipulus! nec cor, nec lingua, nec corpus meum, nec conversatio, testimonium de te perhibent. O me infelicem & sterilem arborem, quæ gratis terram Religionis & Ecclesiæ occupat.

5. *Ab initio mecum es.*

Quid est cum Christo ab initio esse? nisi ut talis sis semper in progressu servitii illius, qualis circa initia fuisti, talis ut sis Veteranus & Professus, qualis Novitus. Sed ô quam serventes fuêre illi, & quâm nunc tepidi progressus tui! Tanta illa fuerunt initia, ut te ab omnibus mundi bonis, à carnis commodis, ab amicis, Parentibus, libertate, fama, opibus, honoribus, re & spe, abstrahere potuerint, & ad Religiosam paupertatem traducere. At progressus tui nunc sunt adeò tepidi, adeò frigidi, ut à minimo vitio, à levi cupiditate, & pauciuncta, à modica comoditate, delectatione, reputatione, honore, aut proprio judicio, non possit avocare, & ad tui mortificationem impellere. O quantus pudor, si quid tibi frontis est, inde consurgit? qui busque conatibus opus habes, si ad initialem fervorem redire velis! Quanta verò gloria ejus erit, qui à Domino audire merebitur. Ab initio mecum es, usque huc; in primo scilicet tuo furore & Spiritu, in initiali illa legum Regularum,

que obser
ad pristin

6. Ha

A Tten

mur

num no

Christo f

poteris e

videlic

is ab eo.

& amari

esse illi.

nec exos

cesser

est t

dus odio

sti ad al

suadeat,

habituru

eis qui n

solum C

ratio fert

sed neces

in hoc la

omnibus

tes, de r

lizeris, si

que , ma

conceder

do habet

Vide ne

as, ne mu

recte cu

o Gc. que obseruantia. Excitate ô Anima & revocate
ab initio id pristinâ illa tua initia,
snè cul.
bebide
e tecum
ium de
su, neg-
nec cor,
versatio,
licem &
ligionis

nisi ut
i illius,
anus &
serven-
sus tui!
s mun-
Paren-
s, re &
n pau-
nc sunt
itio, à
com-
onore,
, & ad
us pu-
? qui-
tiale
ia ejus
initio
io fer-
arum,
que

6. *Hec locutus sum vobis, ut non scandali-
zemini.*

Attende Scopum verborum Christi. Odit te mundus, persequitur te gratis, sermonem tuum non servat? ne scandalizeris; idem prius Christo fecit, eum priorem odio habuit: Non poteris esse major Domino tuo, nec felicior illo, ut videlicet mundo non servias, & tamen amabis ab eo. Alterutrum elige, vel mundo servire & amari ab eo; vel mundo non servire, & odio esse illi. Erras omnino, si nec servus mundi, nec exosus illi esse cupis, nam sic affectum, necesse est te scandalizari in Christo, quem mundus odio habuit. Proinde resolutus servus Christi ad alterutrum esse debet, immo hoc sibi persuadeat, eum quamdiu vivet, contradictiones habiturum, non solum à mundo, sed etiam ab eis qui non videntur esse de mundo. Nam non solum Christiana, sed etiam humana vivendi hæc ratio fert, ut unius omnibus placere non valeat, sed necesse sit eum alicui non probari. Non ergo in hoc laborandum, ut ab omnibus ameris, ut omnibus satisfacias, sed fac quod debes ac potes, de reliquo patientiam habe, & ne scandalizeris, si multi te inferiores magis reputabuntur, magis amabuntur quam tu, si plura illis concedentur, quam tibi, si tu, etiam bene agendo habeberis vitiosus, fuerisque despectus: Vide ne scandalizeris, ne indigneris, ne invideas, ne murmures, ne declines in verba malitia, ne te cum aliis compares; sed oculi tui Deum omnia

omnia videntem respiciant, illique cor tuum sol
placere studeat.

7. *Venit hora, ut omnis qui vos interficit, arbitretur &c.*

UJSUS & veritas horum verborum ab experientia discitur. Detrahitur tibi, & filii matris pugnant contra te, imò in hoc ipso, in quo maximè prodesse, & gloriam Dei promovere conaris, ab omnibus culparis; quodque gravius est illi qui culpant, arbitrantur se obsequium præstare Deo. Quodnam contra talia Christus dat remedium tela? ut non scandalizemini. Nam sic volvitur orbis, sic agitur in mundo. Non intuentur homines Cor, ab extra tantum judicant, ex probabilitibus decernunt conjecturis, quisque suum judicium & sensum suum individualēm habet. Tuum attendere est, an vera culpent, ut corrigas; Sin minus, ut non scandalizeris. Hoc accuratè ponderandum, utpote in omnem vitę quietem in omnem securitatem profuturum. Nemo diffitetur id esse difficile, sed Christi est semita, & aliter salvari non possumus, nisi Christum præcuntem sequamur. Quare gratia DEI est invocanda, patientia procuranda, & soli Deo conscientia probanda.

8. *Venit hora.*

VERBA utilissima, venit mortis hora, at ego paratusnè sum? venit judicii hora, & dicitur mihi, Redde rationem villicationis tuae, ego verò diffamatus sum, quasi dissipaverim bona Domini mei: quid faciam? Hora venit ut ad aeternitatem transmigrem; at ego in tam longam viam de alimento mihi non prospexi. Venit hora, quā jam perfectus esse potui, certè ut reli-

giosus

solus debui ; at invenior recessisse à perfectio-
ne, defecisse à primis propositis, & pristino fer-
vore. Venit hora, quâ Deus paratus est gratiam
tam mihi tribuere, si paratus essem eam exci-
dere; sed ego nugis distrabor, Deum non co-
novo, & vanis me rebus potius quam Divinis,
et que saluti impendo. Venit hora, apud
Deum multa merendi, sed occasiones negligo,
ominaque mea non sentio. Venit hora, quâ
penitentiam agere, peccata desfere, Deo in con-
templatione conjungi possim, at ego garriendo,
stando, nugando, eam consumo. Venit hora,
quid pro Deo perferendi, memet humiliandi;
go autem occasionem Deo tam gratam, tam
alii utilem, tam nunquam reddituram, aversor
i refugio. Venit hora, quâ literâ imperfectâ
scifâ, ad opus ad quod vocor, me conferam, at
expulsui signoque attendo, nec diligenter aut
modo opus conficio. Venit hora temptationis &
ali, quam sequentur paulò post Coronæ &
cumphî, at ego veluti ignavus miles arma ultrò
siccio, manus porrigo, suggestionem sequor,
resistere nolo, imò nescio. Venit hora, ut
proposita exequar; at ego præter proposita, ni-
lamplius Deo ostendo; ô Homo utinam es-
homo, cum sis in honore & hæc intelligas,
cumque in præsenti hora reminiscaris, ne ju-
ventis comparatus, similis fias illis; ut demum
ist horam sapias quod stultorum ac damnato-
rum solempne est.

9. *Quia non noverunt Patrem.*

Ec tua esse debet in adversis consolatio.
Pateris linguas hominum tibi detrahen-
tum? pateris calumnias, æmulos, invidos, irri-
fores,

sores, falsos fratres? cogita hoc contingere
ideo, quia non noverunt Patrem cælestem, ne-
que te; Nesciunt quid faciunt. Patrem non
noverunt, alias enim timerent. Non noverunt
te quia ne nō scit quid sit in homine, nisi spiritus
hominis qui in ipso est. Et sic excusavit Christus
crucifixores, cur non tu excusas detractores?
Vera Christianorum virtus est, scire sustinere
non solum adversa sed etiam adversantes. Fit
enim sœpe ut adversa toleremus, eos tamen à
quibus patimur, tolerare non possimus. Ama
ergo adversarios & inimicos tuos.

10. *Cum venerit Paracletus quem mittam vobis à
Patre Spiritum veritatis.*

Quando eum recipies, qualem te inveniet?
quid facies ut dignetur ad te venire? Para-
cletus est, ergo non nisi poenitentibus mititur,
vel iis proficiens, qui se à mundi solatiis ab-
strahunt, quique etiam Christi carne privari con-
tent sunt, ut Spiritum ejus habeant. Spiritus
veritatis est, ergo perfectis tantum datur, quos
in veritate Sanctitatis conservat, cavetque, ne
cum Spiritu cœperint, carne consumentur, qui-
bus Deus veritates annuntiat, & quos ad docen-
dam veritatem emittit. Hinc triplicem disce mo-
dum percipiendi Spiritum S. mentemque pré-
parandi ad ejus adventum. Poenitentiam scili-
cket, Virtutum exercitium, & Veritatem, seu Per-
fectionem in humilitate fundamat. Ad poenitentes
venit consolator; Ad laborantes in vir-
tutum exercitiis, venit donum filii & virtus in-
duens ex alto; Ad perfectos venit verax testi-
monium perhibens illorum conscientias, quod
sunt Filii Dei, quod in via recta ambulent, quod

extrema

G. DITLÉZ =
BICKI
oper: accet.
Tomus III
N: V
58

ntingere utrem illorum ipso Spiritu perseverantiam
em, ne-
rem non
hoverunt
si spiritus
Christus
ractores?
sustinere
tes. Fit
tamen à
s. Ama
n vobis à
nveniet?
e? Para-
mittitur,
latius ab-
vari con-
Spiritus
ur, quos
que, ne
tur, qui
d docen-
tisce mo-
que pre-
iam scili-
, seu Per-
ad pœni-
es in vir-
virtus in-
rax telti-
is, quod
nt, quòd
extrema

giente, primordiis sint haud dubiè responsura.
te ergo ad recipiendum Spiritum Sanctum
zpara.

DOMINICA I.

Post Pentecosten.

I. *Estate misericordes sicut & Pater vester.*
Luc. 6.

ndicabo tibi, ô homo, quid Deus Dominus
tuus à te requirat. Euntes, inquit, discite quid
Misericordiam volo & non sacrificium. Mi-
sericordiam à te vult & requirit Deus, & miseri-
cordiam quidem tales, qualis in Deo ipso est,
Note, ait, Misericordes, sicut & Pater vester
misericors est. At qualis in Deo Misericordia
est verè multiplex, verè infinita. Nam miseri-
cordia ejus non est numerus, miserationes
super omnia opera ejus. Proprium ei est
misereri semper & parcere. Repleti sumus ma-
te, ait, Psalmista, misericordiâ tuâ exultavimus
et delectati sumus. Et alibi, melior est Miseri-
cordia tua super vitas. Miseretur autem Deus
omnis cuiuslibet variis modis: Creando, re-
mendo, vocando, conservando, regendo, pro-
gendo, justificando, tolerando eum, miseretur
eius hominis, parator ad dandam ei gratiam,
nam homo ad accipendam: Miseretur Deus
eum, jugiter propter vulnera Christi nobis
accendo. Miserere & tu Anima Dei tui, quem
presentem in Venerabili Sacramento sumis, ei
parce, nec amplius peccatis tuis offende; toties
eum Christum crucifixis, quoties peccas. Mi-
serere